

CIMITIRUL DE TIP NOUA DE LA CRASNALEUCA (JUDEȚUL BOTOȘANI). OBSERVAȚII ANTROPOLOGICE

GEORGETA MIU

Comunicare prezentată la „Zilele Academice Iașene”, 24 septembrie 2004

THE NOUA TYPE GRAVEYARD FROM CRASNALEUCA (BOTOȘANI DISTRICT). ANTHROPOLOGICAL OBSERVATIONS. The observations and the discussions from the present paper are based upon the individual study of 43 inhumated skeletons, dated for the end of Bronze Age (Noua Culture).

The percentages of mortality which covers all types of ages: children (0–14 years; approximately 28%), adults (20–30 years; approximately 19%), matures (30–60 years; approximately 49%) pleads for a stable, settled down population; the average age of death for 0-x years is 29,8 years (being slightly higher than that of Brăești – 27,8 years or Trușești – 26 years) which indicates a quite small medium length duration of life.

The ethnic approach of this group of population obliges us to have a reserved attitude due to the small number of skeletons and to their deficitary state of conservation.

The complex of the individual characters reunites several groups of skeletons which are different from the point of view of their typological aspect: either with predominant mediterranean elements, or proto-europoid, northoid or, rarely, dinaroid ones (usually combined elements). These typological elements suggest the implication of human groups with different ethnic origin in the genetic formation of this community.

The presence of mediterranean components (dominant, together with the protoeuropoid ones) constitutes indubitable arguments in favor of the contribution of the local population to the genesis of this group. Other foreign elements (nordoid ones) could have contributed, in a smaller degree, to this process.

1. INTRODUCERE

În perioada finală a epocii bronzului, cultura Noua (datată între mijlocul secolului al XIV-lea și mijlocul secolului al XII-lea î.Hr.) capătă o mare răspândire pe tot teritoriul țării noastre, fiind bine documentată și în zona Moldovei [1]. Au fost descoperite numeroase așezări de tip „cenușar”, răspândite fie pe platouri joase, fie pe locuri mai înalte [6], necropole, mai mult sau mai puțin întinse: Trușești [5, 12], Cioinagi-Bălințești [4], Doina [3], Brăești [9], precum și grupuri de morminte (Probotă, Ciritei, Lețcani, Prăjești-Traian, Fundeni, Bărboasa, Vladnic-Parincea, Berești-Lorent etc.) [6].

În ceea ce privește aspectul etnic al grupului Noua, marea majoritate a cercetătorilor consideră, pe baza trăsăturilor specifice (tip de așezare, structură social-economică, ceramică, tipuri de unelte etc), că, în procesul genetic al acestei culturi, se confruntă, pe aceleași spații, două componente: una autohtonă, perpetuată de la purtătorii culturilor bronzului mijlociu (în principal, ai culturii Monteoru, dar și